

ОТ РЕДАКЦИИ:

Этот номер издания «Мірны Атам» посвящен климатическому саммиту в Копенгагене (декабрь 2009 года). Как сторонники скорейшего и магистрального строительства БелАЭС, мы не могли пройти мимо такого знаменательного мероприятия. У нас - фанатиков белорусской атомной программы, властей Дании и глав национальных делегаций в датской столице, обязанных, казалось бы, подписать там новый киотский протокол, масса общего. Оба лагеря кладут прибор на общественное мнение, исходят из сиюминутных задач, игнорируя возможные глобальные последствия проблематики. Наконец, если кто-то залупается против их затей, те и другие готовы в качестве аргумента пустить в ход дубинки. Саммит в Копенгагене, безусловно, дал нашим чиновникам урок - как надо реагировать на экологические вызовы современности. Только так - не обращать внимания на нытьё и академический треп, идти вперед. Тех, кто будет возникать при этом - упаковать на нары. Climate change и отечественная атомная программа - это сила!

ПРАГНІЛА НЕШТА Ў ДАЦКІМ КАРАЛЕЎСТВЕ!

Беларуская Партыя Зялёных патрабуе ад дацкіх уладаў вызвалення беларускага грамадзяніна, арыштаванага падчас кліматычных пратэстаў у Капенгагене.

Беларускія адмарозкі прабраліся нават на радзіму Андэрсэна!

Зява Беларускай партыі «Зялёных» з нагоды рэпрэсій супраць удзельнікаў кліматычных пратэстаў у Капенгагене.

7-18 снежня 2009 года ў Капенгагене (Данія) праходзіла канферэнцыя ААН накіонт зменаў клімата (COP15). У гэтыя дні ў горад з'ехаліся не толькі ўрадавыя дэлегацыі, але і многія ўдзельнікі няўрадавых арганізацый і сацыяльных рухаў.

Прадстаўнікі грамадскіх арганізацый і рухаў прыехалі, каб агучыць сваё меркаванне наконт глабальнага кліматычнага крызісу, каб зрабіць свой голас пачутым на перамовах. У большасці рэгіёнаў свету ужо зараз адчуваюцца наступствы зменаў клімату: больш частыя і суворыя прыродныя катаклізмы (ураганы, паводкі, засухі), выкліканыя імi неўраджаі і руйнаванні. Многія тысячы людзей ужо сталі кліматычнымі ўцекачамі, і такі лёс можа чакаць сотні мільянаў і нават мільярды.

Відавочна, што менавіта існуючая сацыяльна-эканамічная сістэма завяла чалавечтва ў тупік. Як паказалі 15 год пасля ўступлення ў сілу Рамкавай канвенцыі ААН па зменах клімату, гэтая сістэма не паддаецца перабудове і толькі палыбляе крызіс. Менавіта патрабаванне «змяніць сістэму, а не клімат» і спрабавалі данесці актывісты да розумаў удзельнікаў перамоваў.

Але іх галасы былі брутальна задушаныя. З самага пачатку COP15 паліцыя дэманстратыўна прадпрымала залішнія меры бяспекі з мэтай запалохаць кліматычных актывістаў. На

Працяг на с. 3

© «Мірны Атам»
Заснавальнік:
Беларуская Партыя
«Зялёная»

Галоўны рэдактар:
гандляр беларускім
паветрам ў Празе
Юры Стэфанішын

АДРАС ДЛЯ ДОПІСАЎ:
220030, Мінск, а/с 34

mirnyatom.net@gmail.com
<http://mirnyatom.net>

Наклад: 290 экз.
Нумар падпісаны ў друку:
15.12.2009

8 палос фармату А4
Спасылка на «Мірны
Атам» абавязковая.
Надрукавана на
абсталяванні рэдакцыі.

ISSN 2073-9893

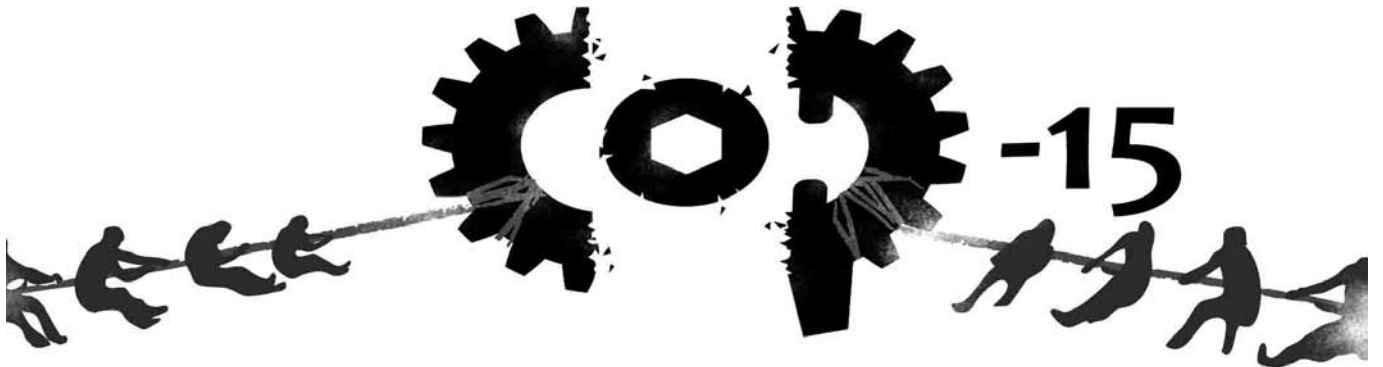
ЭКОРЕКЛАМА

**НЕ ТОРМОЗИ!
МЕНЯЙСЯ ВМЕСТЕ С КЛИМАТОМ!**

КАПЕНГАГЕН, 1984/2009: ХРАНАЛОГІЯ ПАДЗЕЙ

Самай сціслай квінтэсэнцыяй капенгагенскага настрою аўтара можа стаць адна лічба: 1984. Першы ўспамін пра паездку, які прыходзіць у галаву, - налепкі на слупах па цэнтры горада. Малапрыкметныя такія (іх, відаць, таму не надта і здзіралі): на шэрым фоне кола са светлых еўразвязайскіх зорчак, унутры кола - 1984, і ў куточку дробна: George Orwell.

Горад быў акупаваны грамадзянамі ў цёмна-сіняй форме. Яны захоўвалі ананімнасць: толькі часам на форме былі нумары аддзелаў, і ніколі ніводзін парсюк не паведаміў рэпрэсаваным удзельнікам пратэстаў сваё прозвішча.

У небе ўвесь час (нават уночы!) вісеў хаця б адзін паліцэйскі верталёт. Паліцэйскія мікрааўтобусы і легкавікі круглыя суткі лёталі туды-сюды (часта з уключанай сірэнай) без бачнай прычыны, проста каб панэрваваць публіку. Па цэнтры горада і вакол Бэла-цэнтра, дзе праходзілі перамовы, натоўпамі хадзілі патрулі паліцыі (ў тым ліку ў цывільным) і вайскоўцаў. У любым месцы горада ў любога мінака маглі праверыць дакументы і змесціва сумкі, а калі штосьці падасца падазронным (паглядзеў скоса, напрыклад) - завінціць для больш блізкага знаёмства. Затрыманне працяглася да 12 гадзін можа быць «прэвентывным»: «каб не нарабіў чаго».

У атмасферы татальнага пошуку «злачынцаў» (дакладней людзей, якіх лягчэй такімі абвясціць) і прайшлі перамовы COP15. Мы прапаноўваем храналогію падзей гарацых снежаньскіх дзён у Капенгагене.

26 лістапада

Спешна прыняты комплекс паправак у заканадаўства Даніі, які істотна пашырыў паўнамоцтвы паліцыі і павялічыў пакаранні за акты грамадзянскага непадпарадкавання. Усе папраўкі ўступілі ў дзеянне да пачатку кліматычнага саміта. Каментатары кажуць пра закат дацкай дэмакратыі.

28 лістапада

Дэманстрацыя ў Жэневе супраць Сусветнай гандлёвай арганізацыі (WTO). 29 і 30 лістапада ў Жэневе працягваліся акцыі супраць WTO і абмеркаванні альтэрнатывы ёй. Адтуль двума шляхамі стартаваў Караван сацыяльнай і кліматычнай справядлівасці (<http://www.climatecaravan.org/>), удзельнікі якога праехалі праз гарады Францыі, Бельгіі і Нямеччыны, каб сустрэцца ў Гамбургу і разам скіравацца да Капенгагену. Караван складаўся з прадстаўнікоў нізавых грамадскіх рухаў са ўсяго свету: новазеландскіх маоры (карэннага насельніцтва выспаў), індзейскіх сялянскіх, беларускіх беспрацоўных і да т.п. Па дарозе адбываліся прэс-канферэнцыі, сустрэчы з прадстаўнікамі мясцовых сацыяльных рухаў і акцыі.

7 снежня

Пачатак афіцыйных перамоваў COP15. Па Капенгагене гуляе выплыўшы на паверхню з калідораў улады чарнавік магчымага Капенгагенскага пагаднення. Сярод іншага, у ім прапаноўваецца аказваць фінансавую і тэхналагічную дапамогу краінам, якія развіваюцца, толькі пры выкананні імі складанага (і дарагога) нагляду за выкідамі - самым бедным такое папросту не пад сілу, а сам механізм дакладнага кантролю за выкідамі патрэбны перадусім для ўмацавання рынку выкідаў. Выканаўчы сакратар Рамкавай канвенцыі ААН па змене клімата Іва дэ Бор на прэс-канферэнцыі перанакіроўвае пытанні да дацкага прэм'ер-міністра Ларса Локке Расмусена (маўляў, папера - з ягонага офіса, і да афіцыйнага перамоўнага працэса яна простага дачынення не мае). Данію абвінавачваюць у недэмакратычным «працягванні» выгадных заможным краінам рашэнняў. Удзельнікі Пан-афрыканскага альянса кліматычнай справядлівасці прайшліся маршам па Бэла-цэнтры ў знак пратэсту.

8 снежня

Пачалася змястоўная частка Klimaforum09 (<http://www.klimaforum09.org/>), «народнага кліматычнага саміта», як яго называюць арганізатары (ўрачыстае адкрыццё адбылося напярэдадні). Удзельнікі разнастайных грамадскіх арганізацый і сацыяльных рухаў да 18 снежня ўсебакова абмяркоўвалі праблемы клімата, навакольнага асяроддзя, сацыяльнай справядлівасці.

9 снежня

Паліцыя прадпрыняла начны рэйд на месца начлегу некалькіх сотняў кліматычных актывістаў па вуліцы Рагнхільдгадэ. Канфіскаваныя «незаконныя матэрыялы»: напрыклад, расцяжкі да дэманстрацый і складныя левіцы. Насамрэч, незаконным быў рэйд: у актывістаў быў кантракт з горадам, паводле якога паліцыя не мела права заходзіць на тэрыторыю. Дазвол на вобшук свінюкі атрымалі ўжо пасля яго правядзення.

На нямецка-дацкай мяжы і на ўездзе ў Капенгаген паліцыя правярае і абшуквала аўтамабілі і аўтобусы; некаторыя транспартныя сродкі трымалі на месцы на некалькі гадзін.

Каля амбасады ЗША ў Капенгагене прайшоў мітынг з патрабаваннем вывесці войскі з Афганістану.

10 снежня

На Klimaforum09 прынятая дэкларацыя, вытрымкі з якой вы можаце прачытаць у гэтым нумары «Мірнага атаму».

11 снежня

Актывісты з Climate Justice Action (<http://www.climate-justice-action.org/>) і Never Trust A Cop (<http://nevertrustacop.org/>) спрабавалі сарваць хаця б адну з мноства сустрэч бізнэса ці патурбаваць якую-небудзь карпарацыю (<http://notyourbusiness.hacklab.dk/>). Але, блакаваныя паліцыяй, нічога не здолелі зрабіць. Затрыманых дзесяткі людзей, у тым ліку 11 валанцёраў першай дапамогі, за якімі паліцыя адмыслова ганялася.

12 снежня

Раніцай уплывовая і вялікая міжнародная сетка няўрадавых арганізацый Friends of the Earth («Сябры зямлі») наладзіла дэманстрацыю «Паводка за кліматычную справядлівасць» (<http://www.copenhagenflood.org/>). А першай гадзіне дня з парламенцкай плошчы (Christiansborg Slotsplads) стартавала вялікая дэманстрацыя (<http://12dec09.dk/>), якая сабрала да 100 тысяч удзельнікаў. Кажуць, што «чорны блок» разбіў шыбы ў Капенгагенскай кліматычнай біржы, дзе займаюцца большасць адпущана праз некалькі гадзін без якіх бы то не было абвінавачванняў. У часе затрымання парсюкі здзекваліся з людзей разнастайнымі спосабамі: прымушалі некалькі гадзін запар сядзець у нязручнай позе на халодным асфальце, не давалі наведваць прыбіральню, піць і есці. Пры спробах затрыманых заяўляць свае правы свінюкі прымянялі сілу і запалохвалі. Рукі затрыманых былі так сціснутыя кайданкамі за спінай, што сляды нагадвалі пра сябе яшчэ некалькі тыдняў. Сярод беспадстаўна затрыма-

Працяг. Пачатак на с. 1

дацкай мяжы і ў Капенгагене спынялі і абшуквалі аўтобусы і аўтамабілі, каб не даць людзям своечасова даехаць да месца і прывезці неабходнае абсталяванне (напрыклад, камп'ютэры для незалежнага медыя-цэнтра). У горадзе спынялі людзей, каб абшукаць сумкі і ператрэці змесціва кішэняў. Паліцыя праводзіла незаконныя (ў тым ліку начныя) рейды на месцы начлегу, сацыяльныя цэнтры і прыватныя кватэры, каб застрашыць актывістаў і канфіскаваць матэрыялы і абсталяванне для мірных дэманстрацый (напрыклад, расцяжкі ці ровары).

Мірныя і легальныя дэманстрацыі пастаянна падвяргаліся нападам з боку паліцыі, а іх удзельнікаў арыштоўвалі, збівалі, трупілі пяроцвым газам. Агульная колькасць затрыманых і арыштаваных за тыдзень склала амаль дзве тысячы чалавек. Толькі ў дзень найбольш масавай дэманстрацыі 12 снежня было затрымана 968 чалавек. Падаўляюча большасць з іх была выпушчана з паліцэйскіх пастарункаў без прад'яўлення якіх бы то ён было абвінавачванняў, што паказвае беспадстаўнасць затрыманняў. Затрыма-

ныя падвяргаліся здзекам і катаванням з боку паліцыі: іх па некалькі гадзін запар не вадзілі ў туалет, не давалі піць і есці, трымалі ў холадзе, збівалі, пагражалі. Затрыманым адмаўлялі ў праве звязацца з сям'ёй ці працадаўцам і ў праве на юрыдычную абарону (кантакт з адвакатам).

Усё гэта мы ведаем не з чужых словаў: прадстаўнікі БПЗ падвяргаліся і праверкам на вуліцах, і начному паліцэйскаму рейду, і прэвентыўным затрыманням у Капенгагене.

Дацкай паліцыі развязалі рукі заканадаўчыя новаўвядзенні, прынятыя напярэдадні саміта – 26 лістапада 2009 года. Былі павялічаны памеры штрафаў і тэрміны зняволення за ўдзел у акцыях грамадзянскага непадпарадкавання, а паліцыя, сярод іншага, атрымала права затрымаваць людзей на 12 гадзін толькі на падставе таго, што нейкаму паліцэйскаму нехта “падаўся падзроным”. Міжнародныя ўдзельнікі снежаньскіх падзей раз'ехаліся, а падданыя дацкай каралевы застаюцца саманасам з гэтай сістэмай перманентнага надзвычайнага становішча, гарантаванай законам.

18 снежня пад арыштам утрымлівалася 16 удзельнікаў пратэстаў. На дадзены момант у дацкіх турмах яшчэ чакаюць суда 7 чалавек, у тым ліку адзін грамадзянін Беларусі. Наколькі дазваляюць меркаваць наяўныя ў нас факты, усе гэтыя людзі з'яўляюцца невінаватымі і арыштаваныя беспадстаўна або ім інкрымінауюцца сме-ху вартыя абвінавачванні (напрыклад, двух дацкіх актывістак – Tannie Nyboe і Stine Gry Jonassen – трымалі тыдзень пад арыштам і судзілі за тое, што яны крычалі «штурхай!» / «Push!» падчас дэманстрацыі 16 снежня).

БПЗ выказвае рашучы пратэст супраць грубых парушэнняў базавых правоў чалавека і падставовых свабод у Даніі.

БПЗ патрабуе ад дацкіх уладаў неадкладнага вызвалення ўсіх палітычных зняволеных у Даніі, у тым ліку грамадзяніна Беларусі. Мы падтрымліваем дацкія грамадскія арганізацыі і рухі ў іх змаганні за адмену рэпрэсіўных законаў.

Не – паліцэйскім рэпрэсіям!

Так – салідарнасці!

Так кліматычнай і сацыяльнай справядлівасці!

28.12.2009

ных – актывісты з Беларусі, Расіі, Украіны.

У далейшым праз масавыя затрыманні фокус грамадскай увагі быў пераклучаны з патрабаванняў дэманстрантаў на рэпрэсіі супраць іх. Усе спачувалі затрыманым, але з цяжкасцю маглі прыгадаць, за што ж яны выступалі перад тым, як трапіць у пастарункі.

13 снежня

Акцыя – спроба прыпыніць капіталістычную вытворчасць (<http://http.poblogs.org/>), бо гэтая вытворчасць завяла нас у кліматычны крызіс і вядзе далей той самай дарогай. Паколькі на календары была наадзена, аб'ектам атакі быў выбраны порт, які працуе бесперапынна. Але дэманстранты былі абкружаныя паліцыяй задоўга да таго, як дайшлі да мэты. Праведзеныя масавыя затрыманні. Сярод затрыманых быў грамадзянін Беларусі, якога абвінавачвалі ў нападзе на паліцэйскага. На самой справе дэманстранты не атакавалі паліцыю, а самі былі беспадстаўна атакаваныя. У суд не было прадстаўлена ніякіх доказаў «злачынства», апрача вусных сведчанняў аднаго паліцэйскага. Тым не меней, абвінавачаны дагэту (на 12 студзеня) утрымліваецца пад вартай у чаканні канчатковых слуханняў па сваёй справе. Адначасна ў цэнтры горада ішоў невялікі мітынг Via Campesina супраць мясной індустрыі.

14 снежня

Дэманстрацыя за свабоду перамяшчэння людзей, за правы кліматычных уцекачоў і супраць дэпартацый. Акцыя выглядала троху блякла, бо расцяжкі ды іншыя матэрыялы, якія рыхтавалі арганізатары, былі канфіскаваныя паліцыяй. Але на заканчэнне ў некаторых удзельнікаў мерапрыемства атрымалася павесыцца. Фінішным пунктам дэманстрацыі быў парламенцкі пляч, пасярэдзіне якога стаяў надзіманы шар з рэкламай Дацкай энэргетычнай агенцыі, якая пыжыцца зрабіць сабе «ззялёны» імідж і пры гэтым адмаўляецца закрываць апошнюю ў Даніі вугальную электрастанцыю – адну з найбольшых крыніц выкідаў парніковых газаў у краіне. Па афіцыйным сканчэнні дэманстрацыі пэўныя спрытныя яе ўдзельнікі ўмудравалі адвязаць шар і пагнаць па вуліцы. Праўда, праз пару соцень метраў шлях перакрылі парсюкі з галоднымі сабакамі, натрэніраванымі кідацца на людзей. Весаюла скончылася, але затрыманых было мала.

Затое багата затрыманых (194) было ўвечары. У Хрысціянні (аўтаномны самакіраваны квартал горада) іншыя аматары вяселухі падпалілі барыкаду. Паліцыя пад'ехала паграцца і, не чакаючы, пакулі палятуць камянямі, першай напусціла пяроцвай газу ды акупавала Хрысціянню. З паветра акцыю забяспечваў верталёт з пражэктарам, дастаткова магутным, каб асвятляць той ці іншы цёмны кут квартала, як на далоні.

15 снежня

Дзень акцый у падтрымку арганічнай і арыентаванай на мясцовыя патрэбы сельскай гаспадаркі супраць буйнога аграпрамысловага бізнесу, які спускашае планету. Міжнародны сялянскі рух Via Campesina (<http://viacampesina.org/>) наладзіў зусім-зусім пацыфісцкую дэманстрацыю, якая ўсё адно сутыкнулася з нападамі з боку паліцыі. Прадстаўнікам многіх наўрадавых арганізацый адмоўлена ў акрэдытацыі. Толькі 7 тысяч назіральнікаў з прыблізна 20 тысяч, якія раней мелі акрэдытацыю, могуць прайсці ў месца правядзення Канферэнцыі бакоў.

16 снежня

Пачатак міністэрскай фазы афіцыйных перамоваў. У Капенгаген з'ехаліся міністры экалогіі (навакольнага асяроддзя, аховы прыроды)

усіх краін-бакоў Рамкавай канвенцыі ААН па зменах клімату, а таксама кіраўнікі многіх дзяржаў, у тым ліку Абама, Мядзведзеў, Сарказі ды іншыя.

Climate Justice Action праводзіла дэманстрацыю «Вярні сабе сілу!» ('Reclaim Power!'). У час, калі шэсце падышло да Бэла-цэнтра, з апошняга выйшла група памерам у пару соцень назіральнікаў і ўдзельнікаў афіцыйных перамоваў. Калі гэтая група паспрабавала далучыцца да дэманстрацыі, яе ўдзельнікі былі жорстка збітыя паліцыяй. Падкрэслю: гэта былі людзі рознага веку (ў тым ліку сталага) і роду (шмат жанчын). Яны не ставілі на мэце прарвацца на тэрыторыю Бэла-цэнтра, а, наадварот, пакідалі яе. Збіццё і пяроцвы газ зазналі і ўдзельнікі асноўнай дэманстрацыі. Тым не меней, яны правялі Народную кліматычную асамблею каля агароджы Бэла-цэнтра, а пасля прайшлі маршам ў Хрысціянню.

17 снежня

У Бэла-цэнтр пусцілі толькі 300 прадстаўнікоў грамадскасці. Астатнім нічога не застаецца як арандаваць канферэнц-залу і сачыць за хадой саміта па паведамленнях прэсы і сваіх нешматлікіх калег унутры.

Тым часам афіцыйная канферэнцыя буксую.

18 снежня

На парламенцкай плошчы – мітынг салідарнасці з арыштаванымі ўдзельнікамі пратэстаў. У Бэла-цэнтры – апошні дзень Канферэнцыі бакоў. Наводзін назіральнік ад няўрадавай арганізацыі не далучаны, пазбавілі акрэдытацыі і многіх журналістаў.

Прапанаванае Баракам Абамам на ультыматывунай аснове «падпісвайці-ідзі-гуляй» (папярэдне абмяркоўвалася з прадстаўнікамі Кітая, Індыі, Бразіліі і Паўднёва-Афрыканскай Рэспублікі) і падпісанае толькі 28-ю (пераважна еўрапейскімі) дзяржавамі Капенгагенскае пагадненне не з'яўляецца юрыдычна абавязковым, мае на мэце зусім незначнае зніжэнне выкідаў, замацоўвае гандаль парніковымі газамі і вельмі расплывіста кажа пра дапамогу багатых дзяржаў бедным. Тым не меней генеральны сакратар ААН Пан Гі Мун заахвочвае іншыя ўрады далучацца да сумніўнага пагаднення, чым моцна падрывае давер да кіруюмай ім арганізацыі. Кіраўнікі буйнейшых краін «глобальнай поўначы» (ЗША, Францыя) спрабуюць заяўляць пра дасягнуты поспех, але фактычна, саміт, на які ўскладалася столькі надзей, скончыўся пшыкам, зайшоў у тушык.

Як падсумавала знакамітая канадская журналістка Наомі Кляйн, пагадненне не ёсць «нічым болей, як толькі неахайным пактам паміж найвялікшымі забруджвальнікамі свету: я зраблю выгляд, што ты робіш нешта са зменамі клімату, калі ты зробіш выгляд, што я раблю. Па руках? Па руках».

19 снежня

Насамрэч Капенгагенскае пагадненне было ўхвалена толькі паміж 10 і 11 гадзінамі раніцы – праца канферэнцыі не спынялася ўсю ноч..

P.S. Варта пазначыць, што гэты пералік падзей і мерапрыемстваў закранае толькі найбольш значныя і пераважна тыя, якія шырока асвятляліся незалежнымі (некарпаратыўнымі) медыя. З яго выпалі разнастайныя дробныя акцыі прамога дзеяння накіталі нацной атакі на амбасаду Ісландыі. Таксама сюды не трапілі невялікія пікеты і мітынгі, вышыванні расцяжак ды іншыя падзеі грамадскага жыцця дацкай сталіцы двух турботных снежаньскіх тыдняў.

ИЗМЕНИТЬ СИСТЕМУ, А НЕ КЛИМАТ!

НАРОДНАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ, ПРИНЯТАЯ НА KLIMAforum09

Выходы из климатического кризиса существуют. Люди и планета нуждаются в справедливом и устойчивом преобразовании наших обществ к форме, которая гарантирует права на жизнь и достоинство всех народов и передаст следующим поколениям более плодородную планету и более полноценные жизни.

Мы, участвующие в Klimaforum09 в Копенгагене народы, сообщества и организации, призываем каждого человека, все организации, правительства и институты, включая Организацию Объединённых Наций (ООН), приложить силы к этому необходимому преобразованию. Это будет непростым заданием. Современный кризис имеет экономические, социальные, экологические, геополитические и идеологические аспекты, которые взаимодействуют и усиливают друг друга, как усиливают и климатический кризис. Поэтому мы призываем к безотлагательным действиям относительно климата.

Полный отказ от ископаемого топлива в ближайшие 30 лет, что должно включать определённые промежуточные цели на каждую пятилетку. Мы требуем немедленного снижения выбросов парниковых газов индустриализованными странами по крайней мере на 40% к 2020 году по сравнению с уровнем 1990 года.

Признание, выплата и компенсация климатического долга за сверхпотребление атмосферного пространства и неблагоприятные эффекты изменений климата для пострадавших групп и людей.

Отрицание ориентированных исключительно на рынок и безусловную веру в технологии ложных и опасных решений, таких, как атомная энергетика, агро-топливо, улавливание и хранение углекислого газа, «Механизмы чистого развития», древесный уголь, генетически «подготовленные к изменениям климата» культуры, гео-инженерия и «уменьшение выбросов от обезлесения и деградации лесов» (REDD). Эти «решения» лишь углубляют социальные и экологические конфликты.

Действительные решения климатического кризиса, основанные на безопасном, чистом, возобновляемом и устойчивом использовании природных ресурсов. Переход к пищевой, энергетической, земельной и водной независимости.

Мы требуем, чтобы конференция COP15 достигла соглашения, которое инициирует восстановление экологического, социального и экономического баланса планеты Земля экологически, социально и экономически приемлемыми и справедливыми средствами. Мы требуем, чтобы результатом работы COP15 стал юридически обязывающий договор (...).

Неблагоприятное воздействие вызванных человеком изменений климата приводит к грубым нарушениям прав человека. Вс

Мы, участвовавшие в Klimaforum09 народы и организации, принимаем на себя обязательство продолжать наше полное и активное участие в пропаганде такого преобразования общества, которое потребует фундаментальных изменений в социальных, политических и экономических структурах и исправления гендерных, классовых, расовых, возрастных и этнических неравенств и несправедливостей.

Это требует восстановления демократической самостоятельности наших местных сообществ и их роли базовых социальных, политических и экономических единиц. Местное и демократическое владение природными ресурсами, контроль над ними и доступ к ним будет основой для осмысленного и устойчивого развития сообществ и одновременно для снижения выбросов парниковых газов. Также существует необходимость в более сильных региональных и международных соглашениях для управления общими и нераздельными ресурсами, как и в более сильной и демократичной ООН.

Мы призываем всех неравнодушных людей, все социальные движения и культурные, политические или экономические организации присоединиться к нам в создании сильного глобаль-

ного движения движений, которое сможет выдвинуть представления и требования народов на всех уровнях общества. Вместе мы можем произвести глобальные преобразования к устойчивому будущему.

1. Преамбула

Выходы из климатического кризиса существуют. Люди и планета нуждаются в справедливом и устойчивом преобразовании наших обществ к форме, которая гарантирует права на жизнь и достоинство всех народов и даст ныне живущим и последующим поколениям более плодородную планету и более полноценные жизни. Это преобразование должно быть основано на принципах солидарности — особенно в отношении наиболее уязвимых — отказе от дискриминации, гендерном равенстве, справедливости и устойчивости, а также признании того, что мы — часть природы, которую мы любим и уважаем. Тем не менее, чтобы решать климатический кризис, нужны повышение сознательности и решительные действия, основанные на соблюдении прав человека. Все государства обязаны взаимодействовать на международном уровне, чтобы обеспечить уважение к правам человека по всему миру в соответствии с Уставом Организации Объединённых Наций. (...).

Глобальное потепление - прекрасно! Это доказывает эволюция женского нижнего белья.

2. Вызов, как мы его видим

Концентрация парниковых газов в атмосфере уже настолько высока, что климатическая система вышла из равновесного состояния. Концентрация углекислого газа (CO₂) и глобальные температуры за последние 50 лет росли быстрее, чем когда-либо ещё в истории Земли, и будут расти ещё быстрее в ближайшие десятилетия. Это добавляется к множеству других серьёзных экологических дисбалансов, влияние которых угрожает жизни и средствам к существованию людей во всём мире, а если более точно, беднякам и другим уязвимым группам.

Дисбаланс климатической системы ведёт, среди прочего, к большим и более частым экстремальным периодам жары и дождей, тропическим циклонам, ураганам и тайфунам, чрезвычайным наводнениям и засухам, потере биоразнообразия, оползням, поднятию уровня моря, нехватке питьевой воды, более коротким вегетационным периодам, снижению урожайности, потере пришедших в упадок сельскохозяйственных земель, снижению продуктивности сельского хозяйства, потерям поголовья скота, вымиранию экосистем и снижению поголовья

рыб. Эти явления приводят к пищевому кризису, голоду, болезням, смерти, вынужденному перемещению людей и исчезновению устойчивых образов жизни. С этим взаимодействует введение генетически модифицированных организмов (ГМО), монокультурных плантаций и индустриализированного сельского хозяйства, имеющее большую поддержку со стороны корпораций. Эти нововведения серьёзно угрожают стабильности и разнообразию экосистем, маргинализируют и обедняют малых фермеров и подрывают пищевую независимость. (...).

3. Причины, как мы их видим

Непосредственной и основной причиной вызванных человеком изменений климата являются беспрецедентные выбросы парниковых газов в атмосферу преимущественно из-за воз-

растающего сжигания ископаемого топлива в промышленных, коммерческих, транспортных и военных целях. Другими важными причинами изменений климата являются деградация лесов (...).

Эти непосредственные причины являются результатами неустойчивой глобальной экономической системы, основанной на неравном доступе к ограниченным ресурсам планеты, неравном контроле над ними и неравном распределении выгод от их использования. Эта система основана на присвоении местных, национальных и планетарных общих богатств местными и глобальными элитами. То, что превозносилось как великие шаги вперёд в технологии, производстве и человеческом прогрессе, на деле приближало глобальные экологические и социальные катастрофы. (...).

4. Справедливое и устойчивое преобразование

Очевидно, что решение климатического кризиса требует далеко идущих трансформаций, исключённых в настоящее время из повестки дня политиков в национальных правительствах и многосторонних институтах. Народ призывает к системным изменениям, а не «ведению дел как обычно» и некритичному использованию технологических и рыночных «решений», к которым могущественные интересы свели климатическую повестку дня (...).

Некоторыми из шагов к устойчивому преобразованию являются:

- Пищевая независимость и экологическое сельское хозяйство. Поддержка прав народов, сообществ и стран определять их собственные системы производства, включая сельскохозяйственную, рыболовную, пищевую, лесохозяйственную и земельную политику, соответствующую обстоятельствам

в экологическом, социальном, экономическом и культурном смыслах (...).

- Демократическое владение и контроль над экономической. Реорганизация производственных единиц общества вокруг более демократичных форм владения и управления для того, чтобы удовлетворить базовые потребности людей; например, создание занятости, доступ к воде, жилищам, земле, здравоохранению и образованию, пищевая независимость и экологическая устойчивость (...).

- Энергетическая независимость. Резкое снижение потребления энергии, особенно в богатых странах. Использование энергии на возобновляемых источниках, а именно солнечной, ветряной, геотермальной, малой гидроэнергетики, энергетики волн и приливов (...).

- Экологическое планирование городских и сельских зон. Целью является радикальное снижение потребления энергии и ресурсов и образования отходов и загрязнения при одновременной поддержке местного производства для удовлетворения базовых нужд граждан (...).

- Образование, наука и культурные учреждения. Переориентировать общественные исследования и образование на удовлетворение потребностей людей и окружающей среды вместо современной направленности на разработку коммерчески прибыльных и запатентованных технологий (...).

- Конец политики милитаризма и войн.

Одним из аспектов этой концепции является восстановление местного сообщества (а не глобального рынка) в качестве базовой социальной, политической и экономической единицы. Социальное единение, демократическое участие, экономическая подотчётность и экологическая ответственность могут быть достигнуты только через восстановление принятия решений на самом низком уровне. Это основной урок, который мы вынесли из наследия этнических культур и местных сообществ (...).

5. Пути к преобразованию

Многие люди вовлечены в создание на практике более устойчивых промышленности, сельского и лесного хозяйства, рыболовецкого промысла, а также в расширение сектора возобновляемой энергетики. Эти инициативы внутри системы создали альянсы с другими секторами общества, профсоюзами, потребителями, городскими жителями, учителями и исследователями, которые стремятся к устойчивым образам жизни.

Мы вынуждены обратиться к участникам переговоров ООН по изменениям климата и 15-й Конференции сторон (COP15) Рамочной конвенции ООН по изменению климата (РКИК ООН). Уроки, извлечённые из прошлых раундов переговоров, нельзя назвать многообещающими. (...) Ситуация скорее ухудшилась, поскольку принципы, цели и временные рамки как конвенции, так и протокола мало продвинулись вперёд.

Интересы тех же самых больших корпораций, которые в значительной степени создали климатический кризис, оказывают громадное влияние на климатическую политику на национальном и глобальном уровнях. Мы однозначно выступаем против этого антидемократического влияния корпоративного лобби на проходящие сейчас переговоры COP. (...) Мы требуем, чтобы на COP15 было достигнуто соглашение, которое инициирует восстановление природного, социального и экономического баланса планеты Земля экологически, социально и экономически приемлемыми и справедливыми средствами. Мы требуем, чтобы результатом работы COP15 стал юридически обязывающий договор.

6. Глобальное движение за устойчивое преобразование

Независимо от результата Копенгагенского саммита по изменению климата, перед нами стоит неотложная задача выстроить глобальное движение движений, отверженное современной задачей пропаганды устойчивого преобразования наших обществ. В противоположность преобладающим властным структурам, это движение должно расти снизу вверх. Нам нужен широкий союз экологических и социальных движений, профсоюзов, фермеров, гражданского общества и других дружественных сил, которые могут взаимодействовать в ежедневной политической борьбе как на местном, так и на национальном и международном уровнях. Такой союз одновременно влечёт за собой создание и нового сознания, и новых типов общественного активизма, и должен быть способен не только реагировать на неустойчивые практики, но и показывать пример того, как новая устойчивая экономика может по-настоящему функционировать (...).

Полный текст декларации см. на сайтах www.belgreens.org и www.mirnyatom.net

УСХОДНЕЎРАПЭЙСКІ БЛЁК НА ПРАТЭСТАХ СУПРАЦЬ СОР15. ХРОНІКА

37 па 18 сьнежня ў Капэнгагене (Данія) адбывалася чарговая 15-я рамкавая канфэрэнцыя ААН па пытаннях зьменаў клімату, альбо па-просту 15-я Канфэрэнцыя ўдзельнікаў, СОР15. Галоўнай задачай канфэрэнцыі мусіў стаць разгляд лёсу Кіёцкага пратаколу, тэрмін дзеяньня якога падыходзіць да канца.

У супрацьвагу афіцыйнаму мерапрыемству праводзіўся, як гэта звычайна ў Эўропе бывае, контрсамміт “KlimaForum-09”, арганізаваны разнастайнымі недзяржаўнымі экалягічнымі арганізацыямі, на якім кожны ахвотны мог папрысутнічаць на выступках, паўдзельнічаць у дыскусіях і т.п.

Арганізатарам усіх вулічных мерапрыемстваў зьяўлялася сетка СJA, якая аб'ядноўвае шмат асоб і арганізацый з усяго сьвету. Яе ўдзельнікі прадстаўляюць вельмі розныя палітычныя спектры, па рознаму адносяцца да радыкальных дзеяньняў, але для ўсіх іх “сьвятарнай каровай” зьяўляецца “дэмакратыя”. Калі паспрабаваць апісаць іх некалькімі словамі, то найбліжэй будзе “прыхільнікі грамадзянскага непадпарадкаваньня”, гэтакасама як, напрыклад, BlockG8. Некаторыя ўдзельнікі СJA таксама ўдзельнічалі ў арганізацыі Клімафоруму, таму й ня дзіва, што галоўным лезунгам і Клімафоруму й СJA быў з выгляду радыкальны, але па сутнасці рэфармісцкі “Change the system, not the climate” (Зьмяняй сыстэму, а не клімат).

Прадстаўнікі радыкальных антыкапіталістычных плыняў, найперш анархісты, утварылі міжнародную сетку “Never Trust a COP”. Ейныя ўдзельнікі мяркуюць, што віной кліматычнах зьмен зьяўляецца ненажэрны капіталізм, і пакуль ён ня будзе ліквідаваны, і заменены эканомікай, у цэнтры якой стаіць Чалавек, а не Капітал, усе спробы спыніць кліматычны хаос асуджаныя на няўдачу.

Пратэсты

У Капэнгаген асноўная часка будучага ўсходнеўрапэўскага блёку (беларусы, крыху ўкраінцаў і расейцаў) прыбыла 8 сьнежня. Праз некалькі дзён пад'ехала банда польскіх анархаў. Першыя дні мы займаліся вывучэньнем горада, шукалі аб'екты інфраструктуры пратэстаў (індымэдыю, інфашопы і г.д.), шукалі знаёмых зь іншых краёў.

11 сьнежня

Першая акцыя мусіла адбыцца 11 сьнежня. Гэта была антыкарпаратыўная акцыя пад лезунгам Don't Buy the Lie! (Не купляй хлусьні!). Яна была накіраваная супраць карпарацый, якія актыўна займаюцца г.зв. greenwashing-ам, г.зн. ствараюць сабе імідж зялёных, прязных да экалёгіі, напрыклад Siemens (які вырабляе ў тым ліку й атамныя рэактары) і Watenfall (нямецкі апаратар АЭС) зьяўляліся спонсарамі афіцыйнага “зялёнага” музычнага фэстывалю Copenhagen, прымеркаванага да СОР15. Меркавалася, што ўдзельнікі акцыі разаб'юцца па некалькіх групах, якія пойдучь кожная да свайго аб'екта (напрыклад, бізнэсцэнтра) і будуць перашкаджаць офіснаму планктону зарабляць грошы для капіталістаў. У кожнай з гэтых груп былі падгрупы: візуальная (несьлі банэры, улёткі і т.п., шумавая (самба й т.п.), унутраная (якія пранікалі ў будынкi й чынілі там вэрхал) і вонкавая (мусіла блякаваць уваходы да будынка, каб мянты не маглі зайсьці, а ўнутраная група, наадварот, змагла выйсьці). Бальшыня нашага блёку была занятая падрыхтоўкай да заўтрашняй дэмы, і сюды не хадзіла, таму глядзіце архівы дацкай індымэдыі, але акцыя хутчэй правалілася, бо толькі адна з чатырох груп здолела патрапіць у свой аб'ект.

12 сьнежня

На 12 чысло была прызначаная вялікая дэма Flood for Climate Justice, якая па розных ацэнках сабрала ад 60 да 100 тысяч чалавек. А па ўсім сьвеце мусіў адбыцца Глябальны дзень дзеяньняў. Арганізатары плянавалі весць дэму ад цэнтру горада да Bella Centre, дзе адбывалася канфэрэнцыя. Але Бэлацэнтар знаходзіцца на самым ускрайку горада, між палёў і прамысловай зонай, таму ісьці туды было проста глупствам, бо кім будзе пачутая гэтая дэма? Калі стаў вядомы машрут дэмы сетка “Never Trust a COP” заклікала не ісьці на ўскраіну, а застацца

ў цэнтры й атакаваць аб'екты капіталістычнай індустрыі, балазе іх там навалам: біржа, нацбанк, дацкі банк, некалькі вуліц зь вельмі дарагімі крамамі. Адпаведнага зьместу ўлёткі “Green peace — green police” раздаваліся перад самай дэмай, але голас розуму ня быў пачуты. Больш таго, дзякуючы эфэктыўнай працы дацкіх мянтоў, правёўшых некалькі арыштаў, была парушана сувязь дацкіх і скандынаўскіх радыкалаў з астатнімі ўрапэйцамі, у выніку ў дэме ўдзельнічалі два чорных блёкі: спачатку маленькі, ня большы за 200 чалавек, а бліжэй да канца блёк пад 1000 чалавек. Як толькі ўдзельнікі першага блёку дайшлі да будынку біржы, яны атакавалі яго з дапамогай камянёў і малаткоў, паліцыя была негатовая да гэтага й папросту разьбеглася. Калі ж зьявіліся экіпіраваныя атрады мясцовага АМАПу, то чорны блёк зьліўся з асноўнай дэмай. Нажаль, у другім блёку з-за шуму дэмы й вялікай адлегласьці нават не пачулі пра пачатак задэмы.

Такім чынам дэма працягвала рушыць далей, пакуль на адной з вуліц той “другі” чорны блёк ня быў заблякаваны сьвіньнямі. Разам зь імі былі заблякаваныя ўдзельнікі антыатамнага блёку, нейкія крышнаіты і многія іншыя. І што ў гэтай сытуацыі зрабілі НДА-шныя арганізатары дэмы? Павялі ейны “хвост” па іншых вуліцах, каб абыйсьці заблякаваных людзей. А што зрабілі ўдзельнікі дэмы, усе гэтыя НДА-шнікі, сацыялісты і інш.? Пайшлі далей да Бэлацэнтра. Бо ў іх ёсьць важная мэта: сярод палёў і балот пракрыць лезунгі супраць глябальнага пацяпленьня, а тысяча чалавек, якім абсалютна ні за што надзелі пласьцікавыя наручнікі-сьцяжкі й пасадылі на некалькі гадзін на халодны асфальт, гэта ня важна, бо яны, напэўна, хуліганы й хацелі сарваць важнае мерапрыемства. І

Падпальваючы кактэйлі молатава, моладзь знішчала астаткі азнавага пласта

толькі нейкая сотня людзей засталася хаця б маральна падтрымаць затрыманых.

Каля 21-й вечара была праведзеная невялікая мірная дэма салідарнасьці з затрыманымі, але яна была разаганая мянтамі.

13 сьнежня

Дзеве акцыі: фэрмэрская сетка Via Campesina праводзіць дэму супраць мясной індустрыі, СJA ў гавані ладзіць акцыю Hit the production!. Нехта йдзе на акцыю Кампэсіны, нехта ў гавань.

У гавані меркавалася з аднаго боку масавая блякада, якая, з другога боку, мусіла паралізаваць працу, а з другога, не дапусьціць мянтоў да актывістаў, якія б малымі групамі рабілі ўсё, што заўгодна. Тое, што акцыя правалілася, стала вядома

ўжо на месцы збору, бо прысутнічала толькі пара-тройка соцень чалавек, дый з тых ці не палова звалілі па дарозе, калі справа за-пахла хапуном. Па дарозе ў гавань раздаваліся кусачкі, каб зра-заць з кантэйнераў апазнавальныя знакі, і гэтак перашкодзіць іхнаму транспартаваньню. Чым бліжэй набліжалася дэма да гавані, тым шчыльнейшым станавілася коля мянтоў, некаторыя дэманстранты пачалі “губляць” кусачкі. Ці то з-за “скідваньня” кусачак, ці то з-за таго, што з машыны гукавой сыстэмы не-слася “Fuck The Police” N.W.A. (напэўна дацкія мянты ня люб-бяць рэпераў, якія ня любяць мянтоў), але раптам riot-cops атакавалі грузавік з мэтай сыцягнуць людзей, якія ехалі на ім, завязалася невялікая бойка, адзін беларус зарадзіў мянту, той пакрыўдзіўся й запомніў нашага таварыша. Нарэшце мянты захапілі грузавік і цалкам абкружылі дэму. Было прадпрынята некалькі няўдалых спроб прарыву, і ў выніку ўдзельнікі дэмы (пара соцень чалавек) былі затрыманыя і перапраўленыя ў ча-совую турму.

Што сабой уяўляла гэтая турма: звычайны ангар для мянтоўскіх машын, у якім усталювалі мноства клетак памерам 23 мэтры, з мэталічнымі дзвярамі мужчынскія, з ДВП-шнымі

Нават блазны атрымалі па каўпаках!

- жаночыя, у клетцы было па 10-12 чалавек. У кожнай клетцы 4 лавы, 3 турысцкія пенкі й просьціна. Прывезеных у турму пасадзілі “ялінкай” на падлогу, балазе не на голую, а на пенкі (затрыманых 12-га садзілі проста на бэтон). Пасьля па адным выклікалі на шмон, фотканьне і праводзілі ў клетку, без абутку й цёплага адзеньня, а тэмпература там была градусаў мо’ 15. Затое з паперай, у якой быў сьпіс усіх правоў затрыманага. Празь нейкі час нашага таварышы, “пакрыўдзіўшага” мянта, аграмаднага жлаба ў пласьцікавых досьпехах, вывелі з камэры й павялі ў невядомым напрамку.

Увесь гэты час затрыманыя, і ў клетках, і яшчэ не завед-зеныя туды, шумелі як толькі маглі: сыпявалі песьні, крычалі лезунгі, лупілі рукамі-нагамі па сьценках. Мянты паводзілі сябе зусім ня так як у нас: нікога ня пізьдзілі, і “ластаўку” не рабілі, а заткнулі вушы бірушамі ці надзелі навушнікі, дэмакратыя, тваю маць.

Праз нейкі час сядзеньня ў камэры некаторым чувакам гэта надакучыла, й яны зламалі дзверы сваёй камэры й выйшлі зь яе. Адразу наляцелі мянты, й запіхнулі іх назад, а потым пачалі па адным пераводзіць сядзельцаў у іншую клетку. Тыя, хто сядзеў па іншых клетках узьнялі дзікі вэрхал: шумелі, крычалі, адрывалі лаўкі й спававалі выламаць імі дзверы. На дапамо-гу звычайным мянтам выклікалі riot-cops, якія паналускамі пярцовага аэразолу ў камэры, дзе ламалі дзверы, а потым урываўся ў клеткі і... не, нікога не білі, а проста забіралі лавы, пенкі, бутэлькі з вадой (гэта страшная шумавая зброя :)). І, каб “ахалодзіць” нас, адчынілі на вуліцу дзверы ангара.

Такім чынам, адседзелі мы па 6—7 гадзін, а потым паразьвезьлі нас аўтобусамі па розных станцыях гарадзкой электрычкі, і мы паехалі на месца ўпіскі. На заўтра вырашылі ўзяць выходны.

14 сьнежня

Раніцоў стала вядома, што ўночы малыя групы па ўсім го-

радзе атакавалі аб’екты капіталу: банкі, бізнэсцэнтры, кажуць, спалілі мянтоўскую машыну.

Дэма No Borders Action! No Climate Refugees!, і нейкая акцыя “Reparations for Climate Debt!”. На антыгранічнай акцыі мусіла адбыцца блякада будынку Мінабароны. Мы палічылі, што буд-зе такі ж правад, як і ў гавані, і вырашылі не адмяняць свой выходны, а лепей схадзіць на Legal Team і напісаць скаргі на неправамерныя дзеянні мянтоў 12 і 13 сьнежня.

Але на дэму прыйшло паболей людзей, і хоць па дарозе ей-ныя шэрагі парэдзелі, да Мінабароны дайшло каля 1000 чала-век. На плошчы, дзе знаходзіўся будынак МА, быў усталюваны надзіманы COP15-шны глёбус, дэманстранты пачалі цягнуць яго на сябе, мянты на сябе, дэманстранты перамаглі й сыцягнулі шар.

Хто ня змог павесяліцца ўночы з 13-га на 14-е, вырашылі адарвацца на Хрысьціянні, дзе з 17-ці гадзін адбывалася “Reclaim Power Party!”, прысутнічала шмат пратэстующых, выступалі Наомі Кляйн і агідны сацыял-дэмакрат Майкл Хардт. Задума была простая: пабудаваць на ўваходах у Хрысьціянню барыка-ды, пасля напасці непадалёк на мянтоў, тыя паклічуць сваіх, пойдучь на Хрысьціянню, а хрысьціянцы й удзельнікі вечарынкі падпішуча за “чорны блёк”. А ў сапраўднасьці адбылося так: барыкады не дарабілі, каменья не нанасілі, дый хрысьціянцы ўжо даўно не бунтаўшчыкі, а звычайныя аматары “пляну”, якіх цалкам задавальняе іхны фактычны статус “экзатычнага раёна”. Таму, першыя атрады мянтоў проста пастрэльвалі ад уваходу газавымі гранатамі, а потым у раён падцягнуліся пару тысяч мянтоў, і паказалі хто ў Хрысьціянні сапраўдны гаспадар. Як вынік каля 200 затрыманьняў.

15 сьнежня

Дэма Resistance is ripe!, прысьвечаная сельскай гаспадарцы. І хоць тэма, насамрэч, вельмі важная, мы вырашылі працяг-нуць выходны. Яшчэ была нейкая Узнагарода ўзлаванай хатняй гаспадыні.

Удзень мянты зрабілі рэйд на майстэрню Candy Factory, на якой актывісты рамантавалі ровары для пратэстаў, і сканфіскавалі каля 300 гатовых ровараў.

16 сьнежня

Яшчэ адна вялікая (як меркавалася) дэма з мэтай забляка-ваць Бэлацэнтар, альбо, калі атрымаецца, уварвацца на яго-ную тэрыторыю й правесьці “Народную асамблею” разам з прадстаўнікамі НДА (якія былі незадаволеныя, што іхны до-пуск у Бэлацэнтар быў фармальны - яны не маглі патрапіць ні на якую нараду, хаця афіцыйна былі назіральнікамі, тым больш на 16-е патрэбныя былі новыя прапускі, якія атрымалі 20-30% ад усіх НДА) і дэлегатамі ад паўднёваамерыканскіх краін.

На Бэлацэнтар мусілі ісьці дзве дэмы “сіняя” — легальная, па зацьверджаным маршруце, і “зялёная” — нелегальная, праз палі да задняга ўваходу. Плюс мусіў быць BikeBlock — рава-рысты, якія мусілі адцягваць увагу мянтоў, але ж ровары былі сканфіскаваныя ўчора, таму іх было мо’ зь дзясятка.

“Зялёны блёк” быў заблякаваны на месцы збора, там было каля 200 чалавек, зь іх 60 былі затрыманыя. “Сіняя” (каля 1000 чал.) дайшла да пэрымэтру Бэлацэнтру, дзе мянты скарысталі дубінкі й газ, каб не пусьціць іх далей. З Бэлацэнтру выйшлі мо’ якая сотня НДА-шнікаў і ўсяго толькі 2 прадстаўнікі балівійскай дэлегацыі. І яны таксама атрымалі дручка па карку. У саміх Бэлацэнтры некалькі чалавек здолелі прабіць адмыс-ловыя прапускі на паседжаньне, вырваліся на сцэну, пакрычалі на ёй хвілін з 5 СJA-скія лезунгі, а потым іх вывела ахова, і пазбавіла акрэдытацыі.

Карацей, ізноў поўны правад.

Увечары быў мітынг салідарнасьці з нашым затрыманым та-варышам пад сьценамі яго турмы. Пастаялі там з паўгадзіны, пакрычалі лезунгі й разыйшліся. Мянты атрымалі загад быць лагоднымі, нават калі ў іх кідалі сьнежжамі, то яны ўсьміхаліся, а потым казалі вадзіле рэйсавага аўтобуса “в’язі іх усіх бя-сплатна” :)

17 сьнежня

Ніякіх акцый, мы зьбіраемся дахаты. На вечаровым сходзе аб’явілі, што 17 чалавек дамося знаходзяцца ў турме.

КАК ЭТО ПОНИМАТЬ?

Взрыв комментариев белорусской сети вызвал снимок из Wall Street Journal, на котором участники белорусской делегации дрыхнут во время конференции в Копенгагене.

Грабенков спал... Но через 20 минут он проснется! Это была выработанная годами на заседаниях БРСМ привычка.

Члены белорусской делегации в Копенгагене Сергей Завьялов и Александр Грабенков в ответ рассказали, почему они спали на конференции.

«Условия работы напоминали бомжатник. Работали без души, без нормальной еды, без всего. И как только появлялся какой-то перерыв, все сразу же засыпали» (Александр Грабенков).

«Это фото из Wall Street Journal, и в этом издании четко написано про то, насколько была тяжелой ночная работа и ночные переговоры. И что только в перерывах между сессиями делегаты спали. Мне обидно за тех людей, которые просто порочат страну такими историями», - заметил представитель белорусской делегации.

А вот версии пользователей сети.
- Спокойно, Буанасье! Ты опозорен не один - ты опозорен вместе с Францией.

- «Люди стоят, разговаривают». А пока люди стоят и разговаривают, бомжы поспать прылегли... :D))))))))))

- Просто рабские условия труда...
- Интересно, почему это афроамериканец рядом сидит и не жалуются на плохие условия, а белорусский «делегат».

- Молодцы, так держать. В следующий раз берите с собой раскладушку и телогрейку. а то в пиджаке спать несподручно. Но галстук не

забудьте. в него сморкаться удобно
- Бамжы бамжамі, але ў Беларусі калі працуюць на трох работах каб забяспечыць сям'ю ці пасля якога-небудзь прыходзяць дамоў то яны ж не жаляцца як там цяжка...

- Грабенкова вижу, а где Завьялов ? Под сталом?

- Если человеку плохо становится - он выходит (или его выносят - уж если совсем поплохеет). Это принято во всем мире на всех конференциях...

- Много ли жлобов в их регстаре в сравнении с нашим «бомондом»?

* Как в том скандинавском бомжатнике проходят выборы, такие же они «чэсныя и празрыстыя»? «Элеганты» ли у них победы? * Как живет их королева Маргрэта с семейством и какова ее охрана? * Как близко можно приближаться к ее резиденции и что за это будет?

* Нет ли там «линии Сталина» или еще чего-либо придуманного сказочником Г.Х.Андерсеном? И вообще, как там у них с историей многовековой, часто ли приходится переписывать? * Проводят ли регулярные политинформации на предприятиях, есть ли обязательная подписка на «СД - Дания сегодня», и вообще, какова государственная идеология в том бомжатнике? * Почему их бомжи любят свое бомжатское королевство?

* Есть ли у них датская «трасянка» и является ли она предметом

национальной гордости для государственных мужей-бомжей? *

Что бывает за вольности и «забывчатость» при заполнении деклараций для бомжей, избирающихся в их «национальную палатку» или на другие посты?

-и пусть тебе приснищцо хлопальное потеплень...оттока штобэ во сне несанкционированный выброс в атмосферу случайно не случился))))))

- Грабенкова вижу, а где Завьялов ? Под сталом? --Ды вот жэж он, радом сядит! Красивый загар, ево совсем и неузнять! :D И няспит, патамушта он накануне в сольарьи отоспался... :D))))))))))))))

- Сразу видно - Человек уработался... Не бережет себя... Упал прямо на рабочем месте... Так сладко говорили, что уснул!

- А второй где - по магазинам прошвырнуться полетел?..

- ...не бережешь ты себя, Юрий Венедиктович.

- Слабые люди спят лицом в салате, а сильные-лицом в десерте.

- РЕБЯТА! НА ЕГО МЕСТЕ ДОЛЖЕН БЫТЬ Я

- Негр удивляется, такого даже в Африке не видел

- Спят усталые игрушки.....:) спят....Кадры уже ничо не решают,

- Да что вы врете? Не спит он. Скупая мужская, алкогольная слеза ностальгии по хрустальному сасуду накатила на лицо, в этом загнивающим, захолустном Копенгагене. Березки вспомнились, осинки... Вообще утомили со своей экологией, ему еще подарки для родни нужно купить и джинсы для председателя первичной ячейки. Плачет и думает. А вы все спит, спит. Стыдно товарищи!

- А мне всё жа кажэцца, шо ето бяльгиец спит--Бяльгиец спиць, а негр з Бяларуссии сядзиць!

- Грыгор'явич:Я бачу усе мудрыя тут сабраліся. Экалогія вам патрэбна. А як з пасяўной справіцца - камбайны сакрашчаць? А да фатаграфіі увогуле ня прэдрацца - усім бачна як беларус расчарнеўся ад злосьці, таго што бяльгиец спиць.

А что ещё там делать простому труженику? К распилу бабла за квоты на выбросы парниковых газов его уж точно не пригласят, так что можно и вздремнуть. Между тем, хорошо бы было узнать сколько, кому и на каких условиях продали.

- После шкварки и чарки.....